

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД
У БЕОГРАДУ
ГжЗ бр. 175/19
18.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Таковић, председника већа, Светлане Павић и др Драгице Попеску, чланова већа, у парници тужиоца епископа бачког Иринеја (Буловића) из Новог Сада, ул. Гимназијска бр. 1, чији је пуномоћник-адвокат Мирослав М. Николић из Београда, ул. 27. марта бр. 11/1, против туженог Михаиловић Предрага, као главног и одговорног уредника штампаног издања медија “Блиц” Београд, ул. Жоржа Клемансоа бр. 19, ради објављивања одговора, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ бр. 391/18 од 22.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 18.09.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ бр. 391/18 од 22.03.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ бр. 391/18 од 22.03.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је наложено туженом-главном и одговорном уреднику штампаног издања медија “Блиц”, да, без накнаде и без одлагања, а најкасније у другом наредном штампаном издању медија “Блиц”, објави следећи одговор тужиоца, на текст који је објављен у штампаном издању медија “Блиц” од 26.04.2008. године, на насловној страни, са наднасловом “Озбиљни проблеми пред Сабором СПЦ” и насловом “Иринеј бачки жели да буде патријарх из сенке”, као и у самом тексту на страни осам и страни девет истог штампаног издања медија “Блиц”, у рубрици “Друштво”, са наднасловом “Неколико озбиљних проблема пред Сабором СПЦ који почиње 29. априла”, насловом “Владика бачки покушава да буде патријарх из

сенке” и поднасловом “Наизглед мирне дане у патријаршији пред Сабор заседање би у много чему могло да узбурка и да буде преломно за СПЦ. Једноставно речено или ће победити мудрост патријарха Иринеја или пак закулисне радње владике бачког Иринеја” и то да: Не одговарају истини следеће објављене информације: да епископ бачки Иринеј (Буловић), жели односно покушава да буде патријарх из сенке, да епископ бачки Иринеј обавља закулисне радње и да епископ бачки Иринеј (Буловић) не брине за СПЦ, већ плете своју мрежу, да епископ бачки Иринеј (Буловић) не шири свој утицај само зато да би дошао на трон СПЦ, већ да он покушава да освоји све битне институције српске цркве, да епископ бачки Иринеј иза кулиса на Сабору СПЦ намерава да лобира да за будућег декана “Богословског факултета”, буде изабран Владимир Вукашиновић, да ће епископ бачки Иринеј освојити “Богословски факултет”, тако што ће поставити себи потчињеног декана Владимира Вукашиновића, те да ће он тим освајањем не само урушити једну од институција цркве, већ ће створити простор да буде патријарх из сенке, да је епископ бачки Иринеј (Буловић) упоредо са враћањем смењених епископа интензивно у последњих неколико недеља ради на стварању сукоба између “Богословског факултета” и цркве, да је епископ бачки Иринеј нетачним наводима издејствовао да га синод СПЦ одреди за посматрача на “Богословском факултету” и да је то инквизиторска функција, да је епископ бачки Иринеј пре неколико дана на “Богословском факултету” међу младе богослове довео смењеног владику Василија, да су за разлику од честог и свађалачких саопштења упућених медијима научни радови епископа бачког Иринеја знатно краћи, те да епископ бачки Иринеј има неколико радова који укупно не прелазе осамдесет страна, да ниједан од научних радова епископа бачког Иринеја није публикован у признатим међународним теолошким часописима, да епископ бачки Иринеј Буловић нема ниједан уџбеник за предмете које је деци предавао, све у истом делу медија, у истом издању, у истој рубрици, на истој страници, са истом опремом, као што су биле објављене информације у штампаном издању медија “Блиц” од 26.04.2008. године, под истим насловом, у ознаку “одговор” и то у целисти без измена, изостављања и допуна, а све под претњом плаћања тужиоцу новчаног износа од 300.000,00 динара, за случај необјављивања горе означеног одговора тужиоца у року од 15 дана. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова овог поступка исплати износ од 81.100,00 динара, у року од 15 дана.

Против наведене пресуде, тужени је благовремено изјавио жалбу побијајући пресуду из свих законом прописаних разлога.

Тужилац је поднео одговор на жалбу.

Апелациони суд у Београду је испитао првостепену пресуду у границама законских овлашћења прописаних одредбом члана 386 ЗПП (“Службени гласник РС” бр. 72/11 и 55/14) и нашао да жалба туженог није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из одредбе члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које повреде овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности. Изрека пресуде је јасна и разумљива, не противречи себи ни разлозима датим у њој, а у пресуди је наведено довољно разлога о свим битним чињеницама, па се њена законитост и правилност могу испитати, због

чега се неосновано жалбом туженог указује да је побијана пресуда захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из одредбе члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, у штампаном издању медија “Блиц”, у периоду од 25.-27.04.2018. године, објављено је више чланака у којима су садржане информације које се односе на тужиоца. Први текст је објављен дана 25.04.2018. године, а други дана 26.04.2018. године, на који се односи предметни тужбени захтев, а истог дана је на интернет страници медија “Блиц”, објављен текст под називом “Ришеље бачки владика Иријен сплеткама у цркви плету мрежу како би постао патријарх из сенке”, који у битним деловима садржи идентичне информације, као и текст објављен у штампаном издању медија “Блиц”, под називом “Владика бачки покушава да буде патријарх из сенке”. У чланку од 26.04.2019. године на насловној страни објављен је наслов “Озбиљни проблеми пред саборном СПЦ ” Ириниј Бачки жели да буде патријарх из сенке”, а у чланку на страни осам и девет под насловом “Владика бачки покушава да буде патријарх из сенке, а између осталог је наведено “Један владика се међутим, по свему судећи не брине за СПЦ, већ плете своју мрежу, то је владика бачки Ириниј. Међутим, бачки владика не шири свој утицај само да би дошао на трон СПЦ. Он покушава да освоји све битне институције српске цркве. Иза кулиса на Сабору бачки владика намерава да лобира да за будућег декана Богословског факултета буде изабран Владимир Вукашиновић. Освајањем и Богословског факултета, тако што ће поставити себи потчињеног декана Вукашиновића, владика бачки не само што ће урушити једну од институција цркве, већ ће створити простор да буде патријарх из сенке. Упоредо са враћањем смењених епископа, владика бачки интензивно у последњих неколико недеља ради на стварању сукоба између Богословског факултета и цркве. Нетачним наводима је издејствовао да га синод одреди за посматрача на факултету. Уз ову инквизиторску функцију, владика бачки је пре неколико дана на факултету међу младе богослове, довео смењеног владика Василија. Иако Ириниј важи за најученијег владика “Блиц” је мало прочачкао по његовом научном опису. За разлику од често и свађалачких саопштења упућених медијима, научни радови овог владике су знатно краћи. Огромно изненађење је чињеница да владика има неколико радова који укупно не прелазе ни осамдесет страна, ниједан није публикован у признатим међународним теолошким часописима, а нема ниједан уџбеник за предмете које је деценијама предавао. Тужени није поступио по захтеву тужиоца, односно није објавио одговор на наведене информације у законом прописаном року, а ни након тога све до дана доношења ове одлуке.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је имајући у виду садржину одредбе члана 83 Закона о јавном информисању и медијима, нашао да је тужбени захтев тужиоца основан, с обзиром да су наводи изнети на насловој страни штампаног издања медија “Блиц” од 26.04.2018. године, као и наводи у текстовима који су у истом издању објављени на страни осам и девет овог медија, чињенични наводи који су били подобни да повреде права и интерес тужиоца, те да је основан његов захтев за објаву одговора у коме се наводи које су од изнетих информација неистините, те је сходно томе тужени био дужан да по захтеву тужиоца објави одговор управо на ове информације које су садржане у тексту од 26.04.2019. године, а који одговор није претходно објављен у истом медију истог листа. Наиме, сви наводи из одговора тужиоца који су објављени као његова реакција на објаве од 25.04.2018.

године, тичу се информација о рехабилитацији појединих владика и о смењеним владикама, његовом утицају у Сабору Српске православне цркве, а не о информацијама које се тичу предметног одговора и накнадно објављеног текста у издању од 26.04.2018. године. Такође, ни одговор који је објављен у интернет издању листа "Блиц", а који се скоро у потпуности поклапа са предметним одговором, не може се сматрати адекватним одговором у складу са одредбом члана 96 Закона о јавном информисању јер је одговор на који се тужена позива објављен у интернет издању, а не у штампаном издању листа "Блиц" и то као реаговање тужиоца на тексту "Ришеље бачки владика Иринеј сплеткама у цркви плете мрежу како би постао патријарх из сенке", а што није идентично називу текста поводом кога је поднета предметна тужба. При томе, ради се о различитим издањима листа "Блиц", који немају исту читалачку публику, односно нису доступни идентичној групи читалаца, те да објава одговора у једном од ових издања не може се сматрати објавом у истом делу и под условима, под којима је објављен и чланак на који се одговор подноси. Првостепени суд је наложио туженом да за случај необјављивања горе означеног одговора, тужиоцу исплати износ од 300.000,00 динара, руководећи се одредбом члана 93 Закона о јавном информисању и медијима.

Оцењујући наводе жалбе туженог, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд на потпуно и правилно утврђено чињенично стање, правилно применио материјално право и за своју одлуку дао јасне и довољне разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Наиме, и по налажењу Апелационог суда, правилан је закључак првостепеног суда да наводи изнети на насловој страни штампаног издања медија "Блиц" од 26.04.2008. године, као и наводи у текстовима који су у истом издању објављени на страни осам и девет овог медија, били подобни да повреде право или интерес тужиоца, те је основан његов захтев за објаву одговора с обзиром да тужени није поступио по захтеву тужиоца, односно није објавио одговор на наведене информације.

Неосновани су наводи жалбе туженог, да је првостепени суд обавезао туженог да објави захтевани одговор на информације тужиоца, који садржи навод да истини не одговара информација "да епископ бачки Иринеј Буловић обавља закулисне радње" иако у образложењу пресуде приликом цитирања доказа које је суд извео у првостепеном поступку на страни пет у четвртм пасусу, произлази из овог дела образложења, да читањем спорног текста од 26.04.2018. године, првостепени суд уопште није утврдио да се тужилац помиње у контексту вршења закулисаних радњи, због чега је изрека пресуде неразумљива и пресуда се не може испитати с обзиром да противречи сама себи. Наиме, чињеница је да је суд у образложењу ожалбене пресуде случајно изоставио једну реченицу приликом читања овог новинског текста не утиче на законитост и правилност побијане пресуде, јер се ради о очигленој грешки у куцању јер из стања у списима очигледно произилази да је у спорном тексту изнета тврдња "Или ће победити мудрост патријарха Иринеја или пак закулисне радње владике бачког Иринеја".

Неосновани су наводи жалбе туженог, да је првостепени суд погрешно применио одредбу члана 98 Закона о јавном информисању и медијима, када је утврдио да тужени објављењем одговора у интернет издању медија "Блиц" од 15.06.2018. године, није

испоштовао начело једнаке делотворности информације и одговора, те да није испунио обавезу објављивањем одговора тужиоца, с обзиром да се одговор тужиоца на информације обављење у медију “Блиц” од 15.06.2018. године, у потпуности поклапа са одговором који је предмет овог поступка, а поготово имајући у виду да је реч о објављивању одговора у истом медију, чиме је у потпуности испуњен услов за необјављивање одговора прописан у тачки 3 горе наведеног члана. Првостепени суд је пропустио да примени члан 31 став 2 ЗЈИМ, који прописује да се сва издања једних новина која излазе под истим називом сматрају једним медијем, због чега је у овом поступку испуњен услов за необјављивање одговора који захтева тужилац, јер је у истом медију, једнако вредном облику већ објављена реакција овлашћеног лица, исте садржине односно дана 15.06.2018. године у издању медија “Блиц” одговор индентичне садржине, као и одговор који је предмет овог поступка.

Наиме, одредбом члана 96 Закона о јавном информисању, прописано је, између осталог, да се одговор односно исправка објављују у истом делу медија, истом издању, у истој рубрици, на истој страници, са истом опремом, односно у истом делу емисије, као што је била објављена информација на коју се одговара и то под истим насловом, а уз ознаку “одговор”, односно “исправка”.

Наиме, одговор које је објављен на интернет издању листа “Блиц”, који се скоро у потпуности поклапа са предметним одговором не може се сматрати адекватним одговором у складу са одредбама Закона о јавном информисању и медијима. Наиме, одговор на који се тужени позива објављен је у интернет издању, а не у штампаном издању листа “Блиц” као реаговање тужиоца на текст “Ришеље бачки владика Иринеј сплеткама у цркви плете мрежу како би постао патријарх из сенке”, а што није идентично називу текста поводом кога је поднета предметна тужба. Сходно томе како одговор није објављен на исти текст, нити у истом издању, истој рубрици, на истој страни, са истом опремом, како је то морало бити урађено, већ је исти објављен у интернет издању медија “Блиц”, као одговор на чланак, објављен такође на интернет издању овог медија, његовим објављивањем није испоштовано начело једнаке делотворности информације и одговора прописаних законом, те првостепени суд правилно закључује да није испуњена обавеза туженог за објаву одговора.

При томе, у конкретном случају у питању је објављивање одговора тужиоца, а не реаговање тужиоца, а што се недвосмислено може утврдити увидом у текст објављеног одговора од 15.06.2018. године, где је наведено у уводном делу да се преноси одговор тужиоца у целости Дакле, у овом случају није обављен тужиочев интервју нити изјава, нити било шта слично томе, што се може окарактерисати као реакција, сходно одредбама члана 98 тачка 1 ЗЈИМ, већ је објављен тужиочев одговор и то у целости услед чега нема места примени одредбе члана 98 став 1 тачка 3 ЗЈИМ, на коју се позива тужени. При томе, објављен одговор од 15.06.2018. године, није у целости исте садржине као одговор на информације из штампаног издања, пре свега из разлога што је у питању одговор на информације из електронског издања медија “Блиц”, за разлику од предметног одговора којим тужилац одговара на информације из штампаног издања тог медија. Самим тим, уводни део објављеног одговора је различит од предметног одговора, јер се у њему наводи одређено електронско издање медија, а у коме су објављене неистините информације за разлику од предметног одговора где се у

уводном делу наводи и одређено штампано издање са различитим деловима издања, односно бројем страница на којима је објављен спорни текст. Поред тога, наслов текста из интернет издања је различит од наслова текста из штампаног издања који је предмет тужбеног захтева, услед чега су и одговори различити у том делу. Такође и сам текст одговора је различит, јер у објављеном одговору у електронском издању недостају три реченице из одговора који је предмет тужбеног захтева.

Како се ни другим наводима жалбе туженог не доводи у сумњу законитост и правилност побијане одлуке, на основу одредбе члана 390 ЗПП, одлучено је као у изреци.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом одредбе члана 153 и 154 ЗПП, а које трошкове чине потребни издаци тужиоца за вођење ове парнице, правилно одмерени према важећој Адвокатској и Таксној тарифи.

Одбија се захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован, с обзиром да је његову жалбу Апелациони суд у Београду оценио као неосновану.

**Председник већа-судија
Зорица Баковић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

